

Kâfirlerin Kendi Aralarındaki Nikâh Geçerli midir?

Soru: Müslüman olmayıp, kâfir olan kimselerin kendi aralarında kıydıkları nikâh geçerli olur mu?

Cevap: “Gayr-i Müslimlerin kendi aralarında kıymış oldukları nikâhın geçerli olacağı fıkıh metinlerinde mevcut olan bir husustur.[\[1\]](#)” Ancak bu cevaziyet belli şartlara bağlanmıştır ki o şartlardan bir tanesi de evleniş şekillerinin kendi dinlerinde caiz olmasıdır.[\[2\]](#) Gayr-i Müslimlerin kendi aralarında kıymış oldukları nikâhın geçerli olacağını söyleyen Hanefi âlimlerinin istidlal çeşitleri muhtelifdir. Söz gelimi bu delillendirmeler arasında Allah Azze ve Celle’nin her ikisi de müşrik olan **Ebu Leheb** ve Ümm-i Cemil için “Hanımı da odun hammalı olarak...” buyurması [\[3\]](#) vardır. Zira bunların aralarındaki nikâh şayet in’ikad etmeyecek olsaydı Allah Teâlâ’nın **Ümm-i Cemil**’den hanımı şeklinde bahsetmesi söz konusu olmazdı. Bir de Efendimiz Aleyhissalatü vesselam bir hadis-i şerifte “Ben zinadan değil nikâhtan doğdum” buyurmaktadır. Bu da bize Efendimiz Aleyhissalatü vesselam’ın şeceresindeki zevatın tamamının nikâhlarının caiz olduğunu göstermektedir.[\[4\]](#)

Bu konuyu son devir fakihlerinden **Ömer Nasuhi** Efendi şöyle açıklamaktadır: “Müslümanlar arasında caiz olan her nikâh ehl-i zimmet arasında da caizdir. Yani; Müslümanların nikâhlarında aranılan şartları cami olarak zimmiler arasında akdedilen bir nikâh İslâm hukukunca sahih ve nafiz olmuş olur.

Müslümanların aralarında bazı şartların bulunmamasından dolayı caiz olmayan bir nikâh, zimmilerin aralarında itikadlarına uygun olarak akd edilmiş olunca haklarında caiz olur. **Ba’del-İslâm** (Müslüman olduktan sonra) bu halde bırakılırlar. Bu **İmam-ı Azam** ve **İmameyne** göredir. **İmam Züfer**’e göre bu nikâh zimmiler hakkında da caiz olmaz.

Müslümanların arasında **hürmet-i mahalden** dolayı[\[5\]](#) haram olan bir nikâh gayr-i Müslimlerin aralarında vaki’ olunca İmam-ı Azam’a göre caiz olur. Sair Irak meşayihine göre caiz olmayıp **fasiden mün’akid** bulunur.[\[6\]](#)

[\[1\]](#)[1] Ebu’l-Berekât en-Nesefî, Kenzu’d-Dekaik, s. 118 Daru’l-Beyruti, Dimeşk, 2009, B.I

[\[2\]](#) el-Kuduri, Muhtasar, (Tashih ile) s. 333 Daru’l-Kütübi’l-İlmiyye, Beyrut-Lübnan 2002, B.I

[\[3\]](#) Kur’an, Tebbet, 4

[4] Ali el-Kâri, Fethu Babi'l-Înaye, II/ 214 Daru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut-Lübnan 2009, B.I

[5] Yani, kişiye mahrem olduklarından dolayı evlenmesinin caiz olmadığı kişiler. Annesiyle, kızkardeşiyle evlenmesi gibi...

[6] Bkz. Ömer Nasuhi Efendi, Hukuk-i İslâmiyye ve Istılâhat-ı Fıkhiyye Kamusu, II/169-170 Enes Sarmaşık, Fatih-İstanbul